

Evangelistens
Misjonstjeneste i India

Evangelistens Misjonstjeneste er en stiftelse som har sitt utspring i bladet Evangelisten. Siden 1960-tallet har Misjonstjenesten støttet misjonsprosjekter i mange land. De siste årene har Misjonstjenesten primært hatt sitt virke i den sør-indiske delstaten Andhra Pradesh.

ADMINISTRASJON

Besøksadresse: Dronningens gate 37,
4610 Kristiansand

Tlf: 47 01 17 82

Org.nr: 977148642

Daglig leder: Svein Løvdal

Informasjonsmedarbeider: Allan Neset

Epost: eom@eom.no

Bankgiro: 3000.13.11391

Regnskapsfører: Tore Svendsen

Revisjon: Agder-Team revisjon AS

STYRE

Styreleder: Rolf Martin Næss

Nestleder: Kurt Urhaug

Medlemmer: Sigmund Måge

Anne Johanne Botterud

Kathrine Svendsen

DENNE UTGAVE

Ansvarlig redaktør: Allan Neset

Utgaveår: 2024 **Gjeldende årgang:** 7

Trykk: Synkron Media AS

Layout: Marianne Elle

Forsidefoto: Glad for muligheten for rent vann.

NETTSIDE

www.evangelistensmisjonstjeneste.no

”Oss er en evig frelser født”

«Englene sang den, først for markens hyrder; skjønt fra sjel til sjel det lød. Fred over jorden, menneske fryd deg. Oss er en evig Frelser født.»

Det er vel ingen sang som gir bedre minner enn denne kjente og kjære julesangen. Hver julaften så lenge jeg kan huske har dette vært avslutningssalmen på julaftens gudstjeneste. Sangen som drar oss mot Betlehem, mot en krybbe, mot et lite barn.

Profetert om i hundrevis av år. Ventet av mange. Selve håpet og freden for hvert menneske som fikk møte dette lille Jesusbarnet. Både i den første julenatt, og siden vi som fikk møte han gjennom vår nevnte sang i en benk i en kirke eller bedehus århundrer senere.

Gleden og forventningen er den samme. Jesusbarnet, englene, dyrene, Josef og Maria blir så levende der i kirkebenken når tonene får lyde og sangen istemmes. Vi kjenner på glede og takknemlighet for dette lille barnet som kom ned til vår jord akkurat for å frelse en synder som meg.

Jeg kan ennå lukke øynene og høre pappa leste fra sin Bibel før julemiddagen skulle inntas. «Og det skjedde i de dager...» Så kommer den kjente fortellingen atter en gang. Og jeg får lov til å ta imot ordet som et lite barn med både forventning og takknemlighet. Akkurat på samme måte som jeg kan huske at barna tok imot gavene som lå under treet med navnelapper med akkurat

deres navn. På lappen stod det et til og et fra. Akkurat som i Bibelens kjente fortelling. Det er en giver og en mottaker. Joh. 1, 12 «Men alle dem som tok imot Ham, dem gav Han rett til å bli Guds barn, de som tror på Hans navn.»

Det var vel ikke et eneste barn som på julekvelden var i tvil om at merkelappen som hadde barnets navn på var til dem? Nei, de tok imot gaven med begge sine hender. Et stort smil rundt munnen da gaven ble åpnet og snart så kom det og en takk. Takk for gaven!

Gud står også i dag med gaven Jesus Kristus, der mottakeren er alle verdens barn. Og alle kan få komme og ta imot denne gaven. Så har det fått være Misjonstjenesten sitt ønske og mål også gjennom dette året, å få vise

mennesker i India at det ligger en gave klar til alle som vil ta imot. Takket være din innsats gjennom givertjeneste og bønn har mange også dette året tatt imot denne gaven fra Guds hånd.

Mennesker som egentlig ikke hadde noe håp for fremtiden, men nå i møte med barnet i krybben fikk de oppleve, det var en frelser som ventet på at de skulle ta imot gaven som lå klar.

Så vil sangen og tekstene i denne jula fortsatt bære med seg håp og frelse. Vi kan få sitte ned i kirkebenken, i en stol med to tomme hender som fylles av Guds gode gaver, og størst av dem er Jesus! En velsignet jul til deg og dine!

Julehilsen
Svein Løvdal
Evangelistens Misjonstjeneste

På vei for å se de nye boligene.

HJELPEN TIL MANIPUR FORTSETTER

11. juli ble en merkedag i arbeidet i Manipur. Da kunne Juhani Halonen ønske velkommen til offisiell åpning av de nye boligene vi har finansiert byggingen av.

TEKST ALLAN NESET

Vi har skrevet mye om utfordringene i Manipur, der den kristne minoriteten opplevde voldsomme angrep.

Etter måneder med øyeblikkelig hjelp i form av mat og madrasser å sove på, har vi den senere tiden vært involvert i gjenoppbyggingen.

Gjennom våre mangeårige samarbeidspartnere i India har vi finansiert byggingen av 6 hus, hvorav

et er et kombinert kontorbygg og gjestehus. Dette vil gi en ny start for noen av dem som måtte flykte for sitt liv og fikk alt ødelagt i opptøyene.

Faith Evangelical Ministries (FEM) er benevnelsen Halonen bruker på mye av sin humanitære virksomhet, og området med nybyggene har derfor fått navnet FEM-colony.

Det er som nevnt 6 bygninger som

nå er tatt i bruk, men området er regulert for til sammen 18 hus eller boenheter. Vi håper derfor at dette prosjektet kan forlenges slik at flere av dem som mistet alt kan få tilbudet.

Selve åpningsdagen ble en velsignet begivenhet. Våre indiske venner hadde et sterkt ønske om at noen fra staben her i Norge måtte være til stede på denne festdagen, men av praktiske og økonomiske grunner ble det til at flere av oss heller deltok digitalt.

Slike innvielser er en svært

Fremdeles mange som mangler alt.

Øyvind Dovland forklarer hvordan vannanlegget fungerer.

MULTIPURPOSE HALL HONDOH NALE THENSONA

Kin Thempu :
Rev. Paotinthan, Pastor KBC No. 8
S. Theimol Village

Date : 02/10/21

**FAITH EVANGELICAL
MINISTRIES**

KRISHNUNIPALEM
(Sponsored by EMS/EOM-NORWAY)

**CLEAN
LIVING WATER**

**FREE DISTRIBUTION OF
WATER FILTERS**

Rev. JUHANI HALONEN
FEM National Director
98491 90706

FAITH EVANGELICAL MINISTRIES

(Sponsored by)

FREE WATER FILTERS

Juhani Halonen
National Director

høytidelig handling i India, med tilhørende snorklipping og forbønn for bygget. Dermed ble det slik at Roald Førland, Svein Løvdal, Tore Svendsen og Allan Neset innviet hvert sitt bygg med forbønn overført på storskjerm og med en stedfortredende snorklipper.

Siden dette har vi videreført vår støtte til arbeidet med å hjelpe kristne søsken i Manipur tilbake til et normalt og verdig liv.

Styremedlem i Evangelisk Orientmisjon, Øyvind Dovland, var sammen med Knut Joar Knutsen i Manipur i september for å tilrettelegge for rent vann. Dette ble gjort både ved brønnboring og enkle hjelpemidler til vannrensing for husstander.

Vi har også fullført et sy-kurs med utdeling av symaskin til trengende damer som dermed får mulighet for egen inntekt. Vi håper at vi fortsatt kan bidra til at de som mistet alt i forfølgelsen, kan komme seg tilbake til et tilnærmet normalt liv.

Det er alltid trosstyrkende å se at det nytter, det arbeidet vi får være med på.

Juhani foran den store gravlunden

I det forferdelige angrepet på kristne i Manipur sist høst, var det som kjent mange mennesker som ble drept.

TEKST ALLAN NESET

Myndighetene tok umiddelbart hånd om de døde kroppene, og de etterlatte forsøkte i lang tid å få kroppene utlevert slik at de kunne gi dem en skikkelig grav.

I rundt 7 måneder har de kjempet denne kampen, og etter store protester har endelig de lokale myndighetene overgitt 87 kroppar til familiene.

Familiene avholdt en massebegravelse for sine kjære, og har gitt dem separate plasser i et område som de har kalt Martyrenes Park. Juhani Halonen besøkte nylig denne minnelunden og ba for familiene.

Noen av ofrene var nyfødte spedbarn.

EOMs stand med salg av indiske produkter ble godt besøkt under stevnet.

FOKUS PÅ MISJONEN PÅ FRAMNES

Også i år var misjonen representert på bladet Evangelistens stevne på Framnes i Hardanger. Etter at vi involverte oss i Evangelistens Misjonstjeneste, har det vært vanlig at en representant fra staben deltar på denne årlige begivenheten.

TEKST ALLAN NESET/SVEIN LØVDAL

De senere årene er det Svein Løvdal som har hatt denne takknemlige oppgaven. I år holdt han «Misjonstimen» og gav et flott innblikk i det mangfoldige arbeidet vi er med og støtte i India.

Han viste film fra virksomheten til legeteamet, og gav også de fremmøtte et innblikk i vårt svært vellykkede jordbruksprosjekt som drives etter økologiske metoder.

Situasjonen i Manipur ble også vektlagt, og ikke å forglemme vårt

ferske prosjekt hvor damer i India syr og lager forskjellige produkter som vi får tilsendt og selger her i Norge.

Alt som kommer inn på dette arbeidet går tilbake til dem som har laget produktene, og gir dermed et sårt tiltrengt levebrød for dem.

Svein og kona Jorunn hadde også med seg disse produktene på stevnet, og solgte til mange interesserte stevnedeltagere.

I alt ble det solgt for rundt 20.000 kroner.

«Kast ditt brød på vannet, for i tidenes løp skal du finne det igjen» (Forkynneren 11,1).

Jesus til barna

Med hjerte for India (MHFI) startet opp et barnehjem i 2005 og drev dette i 15 år. Navnet på barnehjemmet var «Mercy Home». Vi startet med 5 barn som pastor L. D. Gupta og familien tok til seg hjemme i huset sitt.

TEKST ÅSE MARIT HEGLAND

5 venner/bekjente av meg i Norge ble fadder for barna og ga 200kr i mnd. Ettersom årene gikk fikk vi bygget flere rom i huset. Da dette også ble

for lite, kjøpte MHFI en tomt utenfor Agra sentrum og bygde barnehjems- hus der. «Mercy Home» ble avsluttet i 2020, da myndighetene i en lengre

periode hadde gjort dette arbeidet vanskelig for oss.

Det kom mange regler og restriksjoner som vi ikke kunne gå med på. Det var bl.a. regler om å legge til rette for hindu-avguds dyrkelse på plassen, overgi styringsretten til lokale komiteer og forbud mot å forkynne evangeliet til barn under 18 år.

MHFI driver et vidt arbeid selv uten barnehjemmet. Vi har menighet, søndagsskole, leksehjelp/dagsenter og barneskole. Men er arbeid som må legges ned bortkastet? Er det slik at vi skulle brukt tid, penger og krefter på andre ting?

Jeg har stor tro på at dører åpnes og stenges i livet. Og selv om noe har en «start» og «slutt» rent praktisk for oss, så stopper Herren aldri å virke.

Badal og Åse Marit på Mercy Home.

I Bibelen står det: «kast ditt brød på vannet, for i tidenes løp skal du finne det igjen» (Forkynneren 11,1).

Eller kanskje noen har hørt om at dersom du kaster noe på vannet, så vil det lage ringer som blir større og større hvor lenger ut de kommer?

En kan bruke mange ord, uttrykk og illustrasjoner. Men jeg tror at det er sant at det en gir til mennesker, vil kunne fortsette å virke og vokse med tiden.

I løpet av 15 års barnehjemsdrift i Agra så har rundt 60 barn vært innom. Noen i mange år og noen i kortere perioder. Noen foreldreløse, andre fra ødelagte eller svært fattige hjem. Hva skjedde med dem etterpå? Hvor er de nå?

Jeg jobber med å få møtt noen av de aller første barnehjemsbarna for å høre. Inntil den tid så har noen av barna selv valgt å opprettholde kontakten med pastor L. D. Gupta som ledet Mercy Home i India.

Her følger en liten oppdatering fra et par av gutta som var på barnehjemmet da vi måtte slutte.

Badal kom til barnehjemmet som 12-åring

Han hadde da mistet sin mor, og hans far hadde i mange år unnlatt å forsørge barna sine, da han valgte å leve livet som munk (i hinduismen kalles det en «sadu»).

Hele familien er hinduer. Badal har en eldre bror, og det var han som jobbet for å forsørge familien.

Derfor var skole helt uaktuelt for disse brødrene. Badal fikk bare 2 år på barnehjemmet der han fikk skolegang, omsorg og trygghet.

Han fikk også høre om Jesus. Men disse to årene ble et vendepunkt i Badal sitt liv. Nå er han 20 år og har en god jobb i hovedstaden New Dehli.

Han er blitt konditor, der han lager søtsaker og sjokolade til et butikkutsalg. Det å komme fra så fattige kår som han, og nå ha en jobb der han tjener ca. 2000kr i mnd. er et veldig stort steg for denne gutten. Han sier selv at det er Gud som har gitt ham denne muligheten.

På Mercy Home fikk han høre Guds ord, og han har valgt å følge Jesus. Dette valget står han ved den dag i dag, og sier at det er Guds nåde som har gitt ham mulighet til å bidra til å forsørge familien sin og ta vare på seg selv.

Han har gode opplevelser av sitt opphold hos oss. Men tiden på Mercy Home ville vise seg å skape vennskap og hjelp til en annen familie også. Badal kommer fra en landsby i India, som heter Awagarh Etah.

Dette er en fattig landsby. Jeg fant informasjon på internett som sa at rundt halvparten av innbyggerne her er analfabeter. Det vil si at de ikke har kunnskap om skriving og lesing.

Mange er uten jobb, og skolegangen er svært dårlig eller utelatt.

Dinesh kommer fra samme landsby

På Mercy Home hadde vi også tre andre brødre fra samme landsby. Familiene kjente til hverandre fra før. Men disse tre guttene hadde et enda dårligere utgangspunkt enn Badal, og har det fortsatt ganske vanskelig. En av disse er Dinesh.

Han var kun 7 år da han kom til barnehjemmet sammen med sin eldre bror Satyaveer på 9 år og sin yngre bror Shilender på 5 år. Disse barna fikk også kun 2 år sammen med oss.

Faren deres døde et år før de kom til Mercy Home. Moren er stum og har store vanskeligheter med å forsørge barna sine. De var fattige i utgangspunktet, men etter farens død prøvde moren å jobbe på åkere for å samle litt penger til familien.

Dette er langt ifra nok å leve for, så deres eldste bror, som da var 15 år, måtte begynne i jobb og ble hovedforsørgeren i familien. De er i alt 6 søsken.

Det at Dinesh og to av brødrene kunne få to år på barnehjemmet, hjalp godt for denne familien. Da var det tre av barna som fikk gå på skole, fikk nok mat, kunne leke og få god omsorg.

Denne familien er hinduer. Disse guttene har også fått høre om Jesus, noe som vi ber om at skal vokse i dem til tro for dem selv og hele familien.

Etter at barnehjemmet måtte legges

ned, dro guttene tilbake til sin mor i denne landsbyen.

Badal lærer opp Dinesh sin storebror som også får seg jobb

Men Badal, som jeg fortalte om tidligere, tok etter hvert med seg Dinesh sin storebror Satyaveer til Dehli.

Der lærte han bort sine kunnskaper og ferdigheter som konditor, og dette gjorde at han også fikk jobb i hovedstaden, da som 17-åring. Nå har Dinesh to storebrødre som kan forsørge familien, og håpet er at han selv og lillebror også kan klare å finne veien ut av fattigdommen.

De har fått sett og erfart at det er mulig! Livet er fortsatt strevsomt på landsbygda i India. Men det er med stor takknemlighet at vi kan få sådd evangeliet ut til mennesker som vi aldri hadde møtt hadde det ikke vært for Mercy Home.

Her har de lært om Jesus som er det evige håp, de har fått motivasjon til

å gjøre noe med livet sitt, og ønsket er at det skal bli ringvirkninger langt utover det vi kan forstå.

Disse guttene har fortsatt kontakt med pastor L. D. Gupta, og han har vært på besøk hos dem i landsbyen. Badal besøker også L. D. Gupta innimellom.

Det er en velsignelse å kunne følge opp disse barna og vise kjærlighet til dem også etter at de har reist hjem. Dere som ber, vær fortsatt med og be for disse barna og familiene deres.

60 barn fikk høre evangeliet om Jesus, lærte å be, lærte kristne sanger og fikk med seg mange gode verdier inn mot voksenlivet. Noen av de helt foreldreløse barna på Mercy Home bodde hos oss i flere år og har nå stiftet sin egen familie.

Husk at misjon har ingen start eller slutt, den bare forandrer form. Gud er den som driver og som virker slik han vil.

Vil du være med? **Støtt gjerne vårt arbeid i India!**

L.D Gupta sammen med Dinesh, Shilender, Satyaveer og deres storesøster.

Markering av julehøytiden i Agra

Jul er en høytid der en ofte bruker anledningen til å møte mennesker rundt et måltid god julemat. Kanskje er det som oftest med familien. Dette er jo også en tid til ettertanke, og jeg vet at mange både her i Norge og i andre land bruker høytiden til å dele noe ekstra med andre.

TEKST ÅSE MARIT HEGLAND

Det kan være både tid, krefter, og forskjellige former for veldedighetsarbeid. Med hjerte for India (MHFI) sine medarbeidere i Agra, India, ønsker nettopp dette.

Å kunne bruke julen til å samle mennesker og bruke tid med dem. Gjerne gi dem et måltid mat og annen hjelp. Slik kan en gi omsorg, kjærlighet, glede og evangeliet om Jesus.

På skolen har elevene julespill

der de framfører julefortellingen. De lærer om Jesus, Guds sønn som kom for å frelse det som var fortapt. Etterpå får alle elevene og de ansatte mat som nytes i godt fellesskap.

Vi må huske på at dette er barn som stort sett er hinduer og muslimer. Det å kunne markere dette på en slik måte er virkelig unikt og en stor velsignelse.

På leksehjelp i menighetslokalet der det kommer elever fra offentlige

skoler (stort sett fra fattige kår), blir det også delt ut julegaver til elevene med ting som toalettsaker og snacks. Dette markeres med plakater og høytidelig utdeling. De voksne bruker tid med barna, leker og koser seg.

Menigheten ønsker også å markere julen. Pga. pågående forfølgelse kan ikke menigheten offentlig gå ut og invitere nye til å komme på julefeiringen, men menighetens medlemmer kan invitere venner og naboer til å bli med.

Kirkebygget er for lite for tilstelninger som dette, så hele menigheten drar til området MHFI har kjøpt utenfor sentrum. Der ligger

også skolen som vi driver.

På skolen sine fridager kan bygningen brukes til julefeiring. Her har menigheten julegudstjenesten der både barn, ungdom og voksne er med og deltar. Det er julespill, bønn, lovsang, dans og musikk. Slik skapes en gledelig julefeiring i takknemlighet til Jesus.

Barna får gave, og så er det tid for julemåltid. Alle som er kommet får sitte ned og spise mat som blir gitt via MHFI.

Slik får vi et fellesskap der fattige, rike, unge, eldre, troende og ikke-troende kan være sammen og minnes at:

«FOR ET BARN ER OSS FØDT,
EN SØNN ER OSS GITT.
HERREVELDET ER LAGT PÅ
HANS SKULDER. HAN HAR FÅTT
NAVNET UNDERFULL RÅDGIVER,
VELDIG GUD, EVIG FAR,
FREDSFYRSTE.»

Jesaja 9,6

Tusen takk til alle som er med og bidrar til både store og små gleder, små og store prosjekter, samt å utgjøre en stor forskjell i andres liv. Sammen kan vi spre håp, glede, kjærlighet og evangeliet om Jesus.

Søndagsskolen i Agra.

MED HJERTE FOR INDIA

Det som begynte som en liten husmenighet hjemme hos pastor LD Gupta i Agra, har nå blitt en stor, voksende og levende menighet med rundt 150 medlemmer. Med hjerte for India (MHFI) begynte så smått å støtte menigheten i 2002, og har fulgt veksten helt til nå, og vil følge den framover.

TEKST ÅSE MARIT HEGLAND

En voksende og levende menighet Kirkebygget ligger i en trang gate bare gangavstand fra det kjente mausoleumet Taj Mahal i byen Agra. En må noen ganger gå forbi et par bøfler før en kommer inn i et lokale som fylles opp hver søndag.

Søndagsskolen må ofte starte tidlig i møtet for å kunne gjøre plass til resten av forsamlingen. Søndagsskolebarna er da inne i et rom bak.

Menigheten har et stort og bredt

arbeid som fyller lokalet flere dager enn søndager. De har blant annet også bønnemøter, ungdomsmøter, kvinnemøter, høytidssamlinger m/ mat, feriebibelskole for barn og leksehjelp i menighetslokalet.

Utenom kirkebygget har de husgrupper, drar på hjemmebesøk og støtter enkelte menighetsbarn på skole, dette blant de aller fattigste.

Alt dette har gjort at MHFI ønsker å støtte flere medarbeidere i

menigheten. Det er nettopp ansatt en med-pastor m/familie som bidrar i menighetsarbeid og oppfølging av medlemmer. En annen evangelist er blant annet med og leder lovsangen, og vi har søndagsskolelærere og leksehjelpere.

Leksehjelpen foregår hver dag etter skoletid, og samler 45 barn fra nrområdet. I India kan en betale for ekstraundervisning der det kommer lærere hjem for å hjelpe til med skolearbeid.

Dette er ikke uvanlig, da mange foreldre ikke klarer å hjelpe barna med skolearbeid, men blant de fattigste er dette en utgift de ikke har råd til.

Så i et fattig område som menigheten ligger i, er det svært bra med tilbud om gratis leksehjelp!

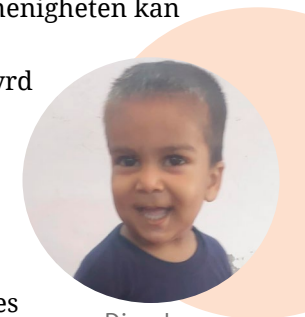
Lokale myndigheter er tidvis skeptiske da de mener dette er bestikkelse for å få folk til kristendommen. Men arbeidet går fram, og mange barn får et positivt møte med menighetens arbeidere.

3 ivrige og dyktige leksehjelpere stiller opp for barna disse ettermiddagene. Noen ganger gir de barna litt ekstra, som ved Indias frigjøringsdag og til jul. Da er det sang, dans, leker og søtsaker til barna på leksehjelp.

En Gud som hører bønn er vitnesbyrd som høres fra menighetsmedlemmer. Det blir ofte anledninger på møtene til å dele sine erfaringer i livet med Jesus, og å dele

bønneemner som menigheten kan løfte fram.

Her er et vitnesbyrd fra høsten 2024: Lille Anand på 2 år og 8 mnd. kunne ikke snakke noen ord. Familien ble bekymret fordi deres to eldste barn hadde lært å snakke rundt 1,5 års alderen. De tok dette opp på et møte og ønsket forbønn for sønnen sin.

Dinesh.

Pastoren og hele menigheten ba for Anand i tro på at Gud ville gripe inn og hjelpe denne familien. Og Gud som hører bønn svarte med å løse guttens tunge. I løpet av de to påfølgende månedene hadde gutten begynt å snakke mange og tydelige ord, noe som ble til stor velsignelse og oppmuntring for familien og menigheten.

Det er med stor takknemlighet og glede at vi kan tjene en levende Gud som ser til oss og som er mektig til å gripe inn i håpløse situasjoner. At dette arbeidet er mulig i Agra, som ligger i staten Uttar Pradesh, er ganske utrolig.

Forfølgelsen blant de kristne er stor og anspent i dette området. Pastoren har flere ganger fått trusler mot seg selv, familien og menigheten, og han har sett andre pastorkolleger i byen blitt fengslet for sin virksomhet.

Likevel går arbeidet framover, og evangeliet deles med flere og flere mennesker.

DØP DEM OG LÆR DEM

Noen av dere lesere som har fulgt med oss en stund, har kanskje lagt merke til at vi er mye mer forsiktige med å skrive om sider av menighetslivet hos våre venner i India. Dette skyldes at det har blitt strengere å drive kristen virksomhet mange steder, og dette med konvertering, altså å skifte religion, har blitt direkte forbudt.

Dåp i Krishnuniapalem.

TEKST ALLAN NESET

Det betyr at vi har vært nødt til å være forsiktige med hvordan vi formidler dette til misjonsvenner her hjemme.

Våre artikler i Evangelisten og i vårt blad Asias Millioner er «åpne» publikasjoner som med stor sannsynlighet blir lest av andre enn interne støttespillere. Ikke minst er det utfordrende at de også ligger ute på forskjellige plattformer på internett.

At vi ikke lenger så ofte skriver om eksempelvis folk som blir døpt og lagt til menighetene, betyr imidlertid ikke at dette ikke fremdeles skjer. Dere som får dette bladet er alle faste støttespillere i vårt arbeid, og vi kjenner derfor på at det er trygt å kunne være noe mer åpne her.

Vi er glade for å kunne fortelle at det fortsatt er slik at antallet kristne i våre mange menigheter stadig øker. Både gjennom vårt mangfoldige diakonale arbeid som vi skriver mye om, og i det rent evangeliserende arbeidet, opplever vi at flere og flere kommer til tro på Jesus.

Det er også slik at disse da ønsker å bli døpt. For de som ikke har hatt en hinduistisk tilhørighet, går dette forholdsvis greit. Imidlertid må de ha erklæring og underskrift av 2 personer på at de gjør dette av egen fri vilje og ikke under press eller med en lovnad om godtgjørelse for å gjøre det.

Et slikt bevis må foreligge før dåpen kan finne sted. Når det er på plass,

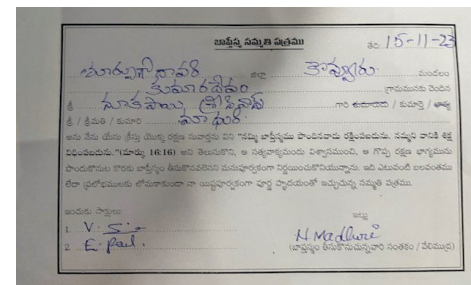
er det fullt mulig for menighetene å foreta en offisiell dåp, det vil si ha dåpsmøte i full åpenhet.

Vi fikk være med på det på siste gruppereise, og det er stort å være vitne til gleden de nyfrelste viste over muligheten til å bli døpt i omgivelser hvor ikke alle ser med like blide øyne på kristen virksomhet. Det er en glede å kunne fortelle at i 2023 var det hele 783 mennesker som ble døpt i menighetene i sør.

Det må sies at provinsene hvor vi har mesteparten av vårt virke, er blant de bedre med tanke på kristen virksomhet. Mange steder i India er det forbundet med langt større fare å bli en kristen.

Men også her har de merket en betydelig forverring av forholdene de senere årene, en utvikling vi håper og ber om at skal snu. Det er derfor viktig at vi vedvarende husker på våre tros-søsken i bønn.

De trenger vår støtte, og vi trenger kanskje å lære noe av deres glede over å tilhøre Jesus selv om det kan koste.

Alle dømte trenger en slik erklæring som sier at de gjør det frivillig.

Sunita Halonen med noen av arbeids-kvinnene.

Et vellykket prosjekt

Vi har i flere ti-år hatt et svært godt samarbeid med familien Halonen i Evangelistens Helping Hand. Vi gleder oss over at de mange etablerte prosjektene går så bra, og at vi kan være med å bety en forskjell i mange menneskers liv.

TEKST ALLAN NESET

Noe annet som gleder oss er at våre venner i India stadig kommer opp med nye, gode prosjekter som raskt blir til velsignelse. Sunita og Kishore

har i mange år hatt ansvaret for eldresenteret i Krishunipalem.

I tillegg til det har Kishore startet et usedvanlig vellykket

jordbruksprosjekt. Sunita startet for ett års tid siden et arbeid med å gi arbeid og inntekt til kvinner som trenger det.

Hun knyttet til seg rundt 15 kvinner som hadde interesse av og anlegg for håndarbeid. I dialog med noen på kontoret her hjemme i Norge ble det bestemt hva som kunne være lurt å lage med tanke på salg i Norge.

Tanken var at disse kvinnene skulle lage produkter som Sunita kunne sende til Norge, og at vi solgte dem her og gav inntektene fra salget uavkortet tilbake til de som hadde laget dem.

Dette har vist seg å være et svært

positivt prosjekt. Damene lager forskjellige håndklær, vesker, handlenett og bordbrikker av god kvalitet.

Disse sendes til Norge og blir solgt av oss i misjonen. Vi har gjerne med noen produkter når vi er rundt og har møter, og de kan også bestilles direkte fra kontoret.

Vi har denne første salgsperioden hatt et fantastisk godt salg, som betyr at disse damene har fått noe å leve av, og også en betydelig mestringsfølelse.

Se utvalget av produkter på side 23 i dette bladet. Her finner du også informasjon om hvordan du kan kjøpe disse tingene.

Salg av India-varer

Julegavetips

Spørsmålet er det samme hver gang varene kommer fra India: «Er produktene fine nok, liker folk dem?» Da er det gøy å kunne svare tilbake i bare positive ordelag. «Alt er topp, og folk skryter av hva dere lager!»

På denne måten løfter vi kvinner i India. De får kjenne på mestring, kjenne på egenverdi, og de får være med å bidra med inntekter til seg og sin familie. Takket være dine kjøp, gir dette håp og glede for kvinner i en landsby i Sør-India.

Prisliste på produktene:

- Jute Spisebrikker kr. 100,- pr. stk.
Ved kjøp av 4 stk kr. 350,-
- Jute Gryteunderlag kr. 60,-
- Jutevesker, små kr. 150,-
- Jutevesker, store kr. 200,-
- Tøynett kr. 170,-
- Bokmerker kr. 30,-
- Linhåndkle 1 par kr. 200,-

Frakt tilkommer ved forsendelser.

Ønsker du å være med å selge produktene, er vi veldig takknemlige for det!

Kontakt Svein Løvdal på mail svein@eom.no, eller på telefon 47011782 hvis du ønsker å kjøpe.

Vi får være med
å gi håp og nytt
liv til mange i
India takket være
mange trofaste
givere.

Vi håper dere fortsatt vil være med, for behovene er mange:

- **Eldresenteret** trenger nytt gulv
- **Vannfilter** til de som mangler rent vann
- **Landbruksprosjektet** trenger utstyr
- Stor pågang til **sy-kursene** gir behov for flere symaskiner

For å nevne noen. Vil du være med?

Bankgiro:

3000.13.11391

eller

Vipps nummer 131251

Evangelistens
Misjonstjeneste i India

I samarbeid med Evangelisk Orientmisjon.

www.evangelistensmisjonstjeneste.no